

10 години само, тогава може да му се прости.“ И дѣйствително, както му било казано, така и станало. Ражда му се единъ синъ, който така се заслѣпилъ, кармически, че попадналъ въ примките на една жена, грозна и много груба въ своитѣ чувства, но той си мислилъ, че тя е най-красива. Тя била съ бърни много дебели—два прѣста, голѣми уста, очи—голѣми, изпъкнали, ржцѣ като на мечка, прѣсти—дебели, мязали на бория. Оженилъ се той за нея, но тя го малтретирала, не му давала да говори, била го по два пѣти на день. Всѣка сутринъ тя ще го наложи: „Мжжъ искамъ да бждешъ, а не дѣте“. Вечеръ сжщото. И той се сгушвалъ 10 години. И всѣки день по двѣ сълзи се ронѣли отъ очитѣ му, но той не роптаелъ. Слѣдъ 10 години неговата карма веднага се ликвидирала, и на сцената се явило убитото момиченце, за което царскиятъ синъ послѣ се оженилъ.

Сега вашиятъ животъ е лошъ: вие сте се оженили, защото сте въ плътта си. Тази жена съ дебелитъ бърни всѣки день ви налага; мже и жени—всички ви налага. И вие казвате: „Тази жена да не е...“ Но тази жена е на мѣстото си, баща ти едно врѣме уби едно отъ най-хубавитѣ момиченца въ гората. Разбирате ли? И чудни сж съврѣменнитѣ хора, като казватъ, че сж много праведни. Ще ви приведа единъ примѣръ изъ българския животъ. Нѣщо прѣди 15 години бѣхъ въ Търново. Единъ день седя на лозето въ размишление, разрѣшавамъ единъ отъ важнитѣ въпроси. Задава се една жена, а другитѣ, които идѣха съ нея, дойдоха при мене прѣди нея и ми казаха: „Ще ни направишъ една услуга, тази жена ще ти говори много нѣщо, но ти да мълчишъ, да не ѝ говоришъ, ще ни направишъ едно добро.“ — Хубаво. Сега ще кажете: „Този се разговаря съ духоветѣ.“ Туй не е илюзия. Дойде тази жена, на около 45 години, и седна при мене, и ми казва: „Ти нали проповѣдвашъ, че има Господъ? Туй животъ ли е: че еди-кой-си билъ богатъ, че тя била